

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15.
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104,
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133,
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Előadó:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos *-n terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél, melynek kiegészítésére nem került sor. A panaszbeadvány az alábbiakat tartalmazza.

A Panaszos beadványában előadta, hogy *-n * belvárosában futball huligánok beléjük kötöttek, ezért neki és barátjának futva kellett menekülnie több száz méteren keresztül előlük. A helyi mentőállomáson kaptak menedéket. A kikerülő rendőrök feltettek néhány kérdést, de addigra már a huligánok eltűntek. A rendőrök azt mondták, hogy bújjanak el és minek kell ilyen helyre menni, továbbá mondták nekik, hogy induljanak el a buszpályaudvarra. El is indult Panaszos és barátja, de a rendőrök – menet közben – szóltak nekik, hogy mégse menjenek a pályaudvar felé, mert ott gyülekeznek a „foci huligánok”. A rendőrök azt tanácsolták, hogy fussanak a rendőrségre, holott Panaszos jelezte, nem bír futni, mivel szívbeteg. Megítélése szerint a rendőrök közönyösen viselkedtek velük. Bementek, befutottak a rendőrségre, ahol kint kellett várakozni az udvaron, nem is foglalkoztak velük, és „nem dokumentáltak semmit”. Barátja rokonai, ismerősei révén értek haza, majd panaszt tettek a Rendőrkapitányságon, akik kiküldték a rendőrörsről a rendőröket.

A Panaszos összességében kifogásolta, hogy a rendőrök nem intézkedtek a huligánokkal szemben, nem védték meg őket, nem helyezték biztonságba, nem vették emberszámba, nem vettek jegyzőkönyvbe semmit.

A Panasztestület részére megküldött panaszbeadvány mellékleteként csatolásra került a Panaszos által készített, részletesebb panasz, valamint a Nyomozó Ügyészséghez címzett beadvány is.

Panaszos előadta, hogy életét „veszélyben érezve” futott „futball huligánok felbőszült csordája elől”. A mentőállomáson kapott menedéket, a rendőrök két járművel hamar kikerültek, azonban nem intézkedtek, és bár a környéken lehettek még a huligánok, nem indultak a keresésükre. Sérelmezte, hogy miért nem helyezték őket biztonságba. A Panaszos és barátja szemlátomást kiskorúak voltak, de ennek a ténynek már akkor ki kellett volna derülnie, ha rendesen meghallgatták volna őket. Kérdésként fogalmazza meg, hogy miért engedték a rendőrök, mikor utánuk mentek, hogy felügyelet nélkül menjenek a rendőrségre. Megítélése szerint célszerű lett volna egy újabb intézkedés a szurkolók között, hogy kiderüljön kik kergették őket, kik garázdálkodtak a mentőállomás előtt. További kérdésként fogalmazza meg, hogy amennyiben a rendőrök gyermekeiről lett volna szó, vajon ugyanígy jártak volna el a rendőrök. A Panaszos azért él panasszal, mert a borszíne miatt érte támadás és a rendőrség nem védte meg, pedig annak ez a kötelezettsége lett volna az Rtv. 2. § (1), 13. § (1) és a (2) bekezdései alapján.

A Panaszos nem értette a rendőri „intézkedés” ésszerűségét, motivációs hátterét, hogy a rendőrök előítéleteik vagy szimplán emberi passzivitásból, plusz munka okozása miatt nem védték meg őket, ezért kérte, hogy az intézkedést vizsgálja ki a Panasztestület.

A Nyomozó Ügyészséghez benyújtott feljelentésének másolatában a következőket adta elő a Panaszos.

A kiskorú Panaszos *-n * belvárosban a bolt és a hotel előtt várakozott egy barátjával. Tőlük nem messze egy kb. százfős társaság várakozott, majd miután meglátták őket, beléjük kötöttek, mutogattak feléjük, szidalmazták, durva, obszcén szavakkal illették őket. „Most megdöglesz, te rohadt cigány, folyni fog a fekete véred”, stb.

Panaszos megfogalmazása szerint egyértelműen a kinézete, roma származása miatt kötöttek beléjük. Miután a társaság megindult feléjük, ők meg futni, menekülni kezdtek. A Panaszos úgy érezte, ha utoléri, agyonverik, esetleg meg is ölik őket. Több száz méteren futottak utánuk, egyre többen lemaradtak. A barátja idővel másfelé szaladt, majd a buszmegálló környékén „egy másik roma fiú” is szaladni kezdett, mivel a Panaszos szólt neki, hogy fusson, mert „ezek a romákat kergetik”. Bemenekültek az ajkai mentőállomásra, ahol az egyik ott dolgozó férfi beengedte őket és becsukta az ajtót az üldözők elől, akik eddig már ketten voltak, ráncigálták az ajtót és életveszélyes fenyegető kijelentéseket tettek. Egyikük hívta ki a rendőrséget, akik kb. 3-5 perc alatt ott voltak két rendőrautóval, hat fővel. Az üldözőik a rendőrség láttán elmenekültek. A Panaszos és társa elmondták, mi történt, azonban a rendőrök azt mondták, hogy bújjanak el, majd menjenek a buszpályaudvar felé, még azt is felrötták nekik, hogy miért járnak ilyen helyekre.

A Panaszos és társa elindultak a pályaudvar irányába, nemsokára jöttek a rendőrök és figyelmeztették őket, hogy ne menjenek a pályaudvar felé, mert a „focihuligánok” arrafelé gyülekeznek. Azt tanácsolták, hogy fussanak be a rendőrségre és ott várjanak. A Panaszos elmondta, hogy szívbeteg, nem nagyon bírja a futást, de a rendőrök közönyösen viselkedtek. Mikor elérték a rendőrséget, egy ott álló férfinak elmondták mi történt, mire azt válaszolta, hogy tud az esetről, vele beszéltek telefonon, maradjanak csak kint. Egyikük rokonainak, ismerőseinek telefonált, akik végül értük mentek kocsival, így kerültek haza.

Panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök nem intézkedtek, semmit nem jegyzőkönyveztek. Az esti órákban betelefonáltak a Rendőrkapitányságra, hogy panaszt tegyenek, így ennek hatására aznap este, * óra körül a Rendőrségről kimentek a rendőrök jegyzőkönyvbe venni a történeteket.

A Panaszos beadványa végén kérte a Rendőrkapitányság állományában lévő rendőrök intézkedésének felülvizsgálatát.

A Panaszos a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

- 1. a rendőrök intézkedési kötelezettségének elmulasztását;**
- 2. a rendőrök nem védték meg, nem helyezték biztonságba;**
- 3. a rendőrök nem jegyzőkönyveztek semmit;**
- 4. a rendőri intézkedés részrehajló voltát.**

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében biztosított emberi méltósághoz, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő való alapvető jogát.

A Panasztestület eljárásában megállapította, hogy a Panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség.

A Panasztestület álláspontja szerint az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről.

A hivatkozott jogszabályhely szerint „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdése alapján „a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki.” A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Panasztestület állásfoglalása szerint annak ellenére, hogy a bejelentésről készült hanganyag nem állt rendelkezésére, valamennyi rendőrségi irat – a Panaszos előadásával egyezően – egységesen arról számolt be, hogy arról érkezett bejelentés, hogy két személyt megkergettek, akik a támadástól való félelmükben emiatt a mentőállomásra futottak be.

A Panasztestület álláspontja szerint a bejelentés tartalma, a bejelentők sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

Az állásfoglalás megállapította, hogy az alapintézkedés hiányos volta miatt sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz és testi épséghez fűződő joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- Panaszbeadvány és mellékletei, benyújtott feljelentés másolati példánya;
- Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének átirata;
- Rendőr-főkapitányság vezetőjének átirata;
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata;
- Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály, rendőri jelentés;
- Rendőrkapitányság, rendőri jelentés;
- Rendőrkapitányság, rendőri jelentés;
- Rendőrkapitányság, Rendészeti Osztály, rendőri jelentés;
- Rendőrkapitányság vezetője által jóváhagyott parancsnoki kivizsgálásról szóló összefoglaló jelentés és az intézkedő rendőrök adatait tartalmazó melléklet;
- Rendőrőrs, rendőri jelentés;
- Rendőr-főkapitányság vezetőjének átirata, szakmai állásfoglalása;
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásokról.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által a Panasztestületnél előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett eleget tenni, ezért tanúkat kellett meghallgatni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján *-n * óra * perckor mérkőzés került megrendezésre, melynek során az * és a * csapata *-n, a * utca * szám alatt található pályán játszott.

A rendőri biztosítás volt.

A fenti napon * óra * perckor megérkezett *-l a vonat, kb. 50-60 közepesen ittas szurkolóval. A közrendvédelmi járőr felvette a hangadóval a kapcsolatot. A tömeg ekkor együttműködő volt, melyet megerősített, hogy a mérkőzés alatt nem került sor rendbontásra.

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A meccs * óra * perckor ért véget. A szurkolók elsőnek hagyták el a helyszínt és visszaindultak a vasútállomás felé, ahonnan * óra * perckor indult a vonat vissza, azonban ezt ittasságuk miatt lekésték. A következő szerelvény * óra * perckor indult, ezért visszamentek a buszpályaudvarra, ahol több csoportra szakadtak és folytatták az alkoholfogyasztást. Ezzel párhuzamosan a jelenlévő rendőri erő kiegészült több személlyel és gépkocsival a Rendőrőrs állományából.

Mindezeket figyelembe véve a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1. A rendőri intézkedés elmulasztása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Panaszos sérelmezte, hogy a kikerkező rendőrijárőrnek elmondta, hogy „futball huligánok” megkergették őket, de a rendőrök nem intézkedtek. Feltettek ugyan néhány kérdést, de nem érdemben foglalkoztak velük.

A rendőri jelentés szerint a fenti napon * óra * perckor a szurkolói csoport a parkban állt, amely egy parkos terület. A közrendvédelmi járőr a bolt parkolójában tartózkodott szolgálati gépkocsival és szóban egyeztetett a megerősítő járőr parancsnokával a további feladatokról.

Ekkor az Egységes Digitális Rádiótávközlő Rendszer (a továbbiakban: EDR) rádióján kapott a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeletesétől utasítást, hogy menjen az ajkai mentőállomásra, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy két személyt megkergették és oda bemenekültek.

A közrendvédelmi járőr a helyszínre a biztosítás parancsnokával és kollégáival érkezett szolgálati gépkocsival.

A rendőri jelentés és a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvek szerint a mentőállomás előtt két személy várta őket. Meghallgatásukkor elmondták, hogy a parkban van a Magyar Gárda és félnek a buszpályaudvarra menni, mivel ők romák, és attól tartanak, hogy bántalmazzák őket.

Az intézkedő rendőr tájékoztatta őket, hogy nem Magyar Gárda résztvevői, hanem a * labdarúgó csapat szurkolói vannak a helyszínen. A járőrvezető biztosította a két férfit, hogy a buszpályaudvarról * felé induló busz megközelítése nem fog akadályba ütközni, mivel külön rendőri erő van a buszpályaudvaron, akik megakadályozzák, hogy velük szemben bármilyen atrocitás történjen.

Ekkor a két személy úgy nyilatkozott, hogy ha nem gárdisták, akkor biztosan a "Fekete Sereg" tagjai, ezért ők semmiképpen nem fognak a buszpályaudvar irányába menni.

Az intézkedő rendőr ezután ismételten tájékoztatta a Panaszost és társát, hogy futball szurkolók és nem szélsőséges csoport tagjai az általuk látott emberek.

Felhívta továbbá a figyelmüket arra, ha nem akarnak a buszpályaudvarra menni, akkor a * utcában lévő * buszmegállóban is felszállhatnak a járatra.

A két személy ehhez annyit fűzött hozzá, hogy akkor inkább bemennek a rendőrkapitányság épületébe, és ott majd megvárják a hozzátartozóikat.

A közrendvédelmi járőr tagjai határozottan állították, hogy a két személy nem közölt olyan információt, hogy megkergették őket. Egyszerűen eljöttek a helyszínről, mivel féltek az esetleges támadástól roma mivoltuk miatt.

A közrendvédelmi járőr a személyeknek csak tájékoztatást és felvilágosítást adott és velük szemben érdemi intézkedést nem hajtott végre, igazoltatásuktól is eltekintett és visszament a buszpályaudvarra. Erre azért volt szükség, mert időközben a vonatot lekészt szurkolók az ott lévő * sörözőkbe mentek, így ott állandó rendőri jelenlétet kellett biztosítani. A felvilágosítás megadását követően EDR rádión a TIK ügyeletes részére az elhangzottakat részletesen jelentette, további feladatot ezzel összefüggésben nem határoztak meg részére.

Álláspontom szerint a Rendőrkapitányság rendőreit az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, melynek maradéktalanul nem tettek eleget.

Az intézkedő rendőr a Panaszossal való kapcsolatfelvételkor rosszul ítélte meg a helyzetet, ezért az ügy tényállását nem kellő módon és mértékben derítette fel. Ez a mulasztás vezetett oda, hogy intézkedés helyett csupán felvilágosítást nyújtottak a Panaszosnak.

A határozat II. pontjában felsorolt rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítottam, hogy az elsődleges jelentésben szereplő adatok, miszerint a bejelentés arról szólt, hogy „két személyt megkergették”, nem mond ellent annak, hogy ugyanebben a jelentésben a rendőrök azt dokumentálták, hogy a Panaszos nem tett említést a „kergetésről”, azonban a bejelentés és a helyszínen megállapítottak közti ellentmondás nem került tisztázásra.

Jelentésében a rendőr azt rögzítette, hogy helyszínre vonulásának mi volt az alapja, majd ezt követően mit észlelt valójában. A gyakorlati esetek is azt mutatják, hogy e két fogalom között jelentős eltérés mutatkozhat. A bejelentésben szereplő adatok objektív előzményként szolgálnak a rendőr részére, azonban a megteendő intézkedéseket csak a tényállás megismerése után teheti meg.

Egyetértek a Panasztestület állásfoglalásának azon tartalmával, miszerint a végrehajtott rendőri intézkedés ebben az esetben nem volt elegendő. A felvilágosításon túl szükséges lett volna igazoltatni a sértetteket, a tényállást jobban felderíteni, ezáltal lehetőség lett volna a tényállás teljesebb körű felderítésére és szükség szerint további azonnali intézkedések megtételére, adatgyűjtést végrehajtani, továbbá tájékoztatni arról, hogy feljelentést tehet a rendőrkapitányságon, amennyiben szabálysértést vagy bűncselekményt követtek el sérelmére.

A rendőri jelentés alapján megállapítottam, hogy amennyiben adatgyűjtést hajtottak volna végre a helyszínen a bejelentésre érkező közrendvédelmi járőr tagjai, meghallgathatták volna a mentőállomáson dolgozó mentőápolót, aki előadta, hogy a mentőállomás udvarán tartózkodott, amikor két személy futott be az udvarra és azt mondták, hogy ők fel akarnak menni az épületbe, mert kergetik őket. Leültette a későbbi Panaszost és társát a padra, hogy kifűjják magukat. Rövid idő elteltével érkezett az épület elé két fekete kabátos személy, akik az udvarra nem mentek be, csak a kerítés mellől szóltak a mentősnek, hogy „te is őket véded”, majd távoztak a vasútállomás felé.

Megállapítom, hogy a Panaszos részére nyújtott felvilágosítás mértéke a tényállás nem megfelelő mértékű tisztázása hiányában nem volt megfelelő. A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz megalapozott.

2. A rendőri védelem hiánya, biztonságba helyezés elmaradása

Az Rtv. 14. §-a szerint:

„A rendőr közreműködik a közbiztonságot fenyegető veszélyhelyzet elhárításában. Ha a veszélyhelyzet elhárítása más szerv feladatkörébe tartozik, de beavatkozására csak késedelmesen van lehetőség, a rendőr haladéktalanul gondoskodik a veszély elhárításáért felelős hatóság vagy más szerv értesítéséről.”

Az Rtv. 24. § (1)-(3) bekezdései szerint:

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal

történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel”

Szolgálati Szabályzat 4. § (2) és (3) bekezdése szerint:

„(2) Több, egy időben szükséges intézkedés közül először a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzetnek megfelelő intézkedést kell foganatosítani.

(3) A rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati elöljárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni.”

Szolgálati Szabályzat 8. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A panaszbeadvány szerint a rendőrség nem tett semmit, hogy Panaszost és társát biztonságba helyezze, a panaszbeadványhoz csatolt feljelentés szerint a rendőrkapitányságra való érkezésükkor kint állt egy személy, aki közölte, hogy maradjanak kint.

A rendőrségi iratok és a meghallgatási jegyzőkönyvek alapján, mivel a helyszínen a Panaszos és társa testi épsége nem volt veszélyben, ezért nem volt szükség egyéb intézkedésre.

A Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka a Panaszost és társát beengedte a kapitányság épületébe, egyúttal azt is lehetővé tette számukra, hogy az épületen kívül tartózkodjanak, valamint hozzátartozójukat telefonon keresztül felhívta. Sem a rendőrkapitányság épülete előtt, sem pedig annak közelében nem volt olyan személy és nem történt olyan esemény, amely a Panaszos és társa testi épségét veszélyeztette volna.

Megállapítom, hogy a Panaszos részére nyújtott segítség mértéke megfelelő volt, mivel az általa a helyszínen előadottak alapján a szükséges mértékű felvilágosítást és segítséget megkapta. A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz megalapozatlan.

3. Helyszíni jegyzőkönyv rögzítés hiánya

Szolgálati Szabályzat 8. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

Az intézkedést fogatosító rendőrnek a helyszínen nem kötelessége jegyzőkönyvet felvenni, ezért ezzel kapcsolatban a rendőrt ilyen jellegű kötelezettség nem terhelte. Az esettel kapcsolatban jelentési kötelezettségének eleget tett.

Figyelemmel arra, hogy a tényállás nem megfelelő alapossággal került megállapításra, ezért további intézkedések megtételére, például jegyzőkönyv felvételére, nem került sor, azonban a későbbiekben a Panaszosnak, miután bement a rendőrségre, mind a Rendőrkapitányság épületében, valamint az esti órákban, a Rendőrőrs járőrének megérkezésekor – *-n, * óra * perckor – szintén módjában állt volna a feljelentését megtenni. Ő azonban a rendőri jelentés alapján – a feljelentéssel kapcsolatban – azt nyilatkozta, hogy egyelőre nem kíván élni ezzel a lehetőséggel.

Megállapítom, hogy a Panaszos feljelentésének írásbeli rögzítésének elmaradásával kapcsolatos panasz megalapozatlan.

4. Rendőri intézkedés részrehajló volta

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Rendőrség Etikai Kódexének 4. pontja szerint:

„A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

A Panaszos a Panasztestület felé benyújtott beadványában azt nyilatkozta, hogy „nem vették emberszámba” a rendőrök, kint kellett várakozniuk az udvaron, nem is foglalkoztak velük.

A Panasztesület ebben a kérdésben úgy foglalt állást, hogy a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése, és ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem megállapítható.

Megállapítom, hogy az intézkedésben résztvevő rendőrök magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a Panaszos esetleges etnikai hovatartozása valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában. A fentiekben kifejtettek szerint a rendőrök szakszerűtlenül hajtották végre az alapintézkedést, melynek azonban szakmai mulasztás és nem hátrányos megkülönböztetés volt az oka.

A rendőri jelentések és a meghallgatási jegyzőkönyvek alapján megállapítom, hogy a rendőrök haladéktalanul a helyszínre vonultak a bejelentés alapján, illetve a Panaszos és társa segítséget kapott abban is, hogy hazajussanak, mivel a rendőrség szolgálatirányító parancsnoka hozzátartozójukat felhívta, akik a hívást követően kb. fél óra múlva megjelentek gépkocsival és elvitték őket a kapitányság épületéből.

A Panaszos azon állítása, mely szerint a Rendőrkapitányság udvarán kellett várakozniuk, azért nem helytálló, mivel a kapitányság épületének nincs udvara.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság nem intézkedett részrehajlóan. A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben megalapozatlan.

V.

Egyetértek a Panasztestület állásfoglalásának azon tartalmával, miszerint a végrehajtott rendőri intézkedés ebben az esetben nem volt elegendő. A felvilágosításon túl szükséges lett volna igazoltatni a sértetteket, valamint az alapintézkedéskor a történeti tényállás teljeskörű felderítésére nagyobb hangsúlyt kellett volna fordítani, mely alapján dönteni lehetett volna esetleges további intézkedések megtételéről.

A Panasztestület fent idézett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a IV. pontban kifejtett indokok alapján az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében egyetértek.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 40/A. § (1) és (2) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) és (2) bekezdése, 14. §, 15. § (1) és (2) bekezdése, 24. § (1)-(3) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) és b) pontja, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (2) és (3) bekezdése, 8. § (1)-(3) bekezdése;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 4. pontja.

Budapest, 2015. június 29.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány